

දේවമുතියන්ගේ භාෂා

(Tongues of Angels)

- ස්ටීවන් කොක්ස් -

දේවදූතයන්ගේ නාම

- ස්වභව කොන්ද -

පිටිකවරයේ විෂය : එල් ග්‍රෙකෝගේ "අපෝසතුලුවර පේතෘස් සහ පාවුල්"

පටුන

හැඳින්වීම	3
පාවුල්ගේ වදන්වල සන්දර්භය	4
I කොරින්ති පරිච්ඡේදය 12-14 කියැවීමෙන් පසු	5
I පරිච්ඡේදය - බයිබල තුළ අන්‍යභාෂා	6
A. මාක්	6
B. පෙත්තකොස්තය	6
C. සිසේරියා	6
D. එපිසස්	6
අන්‍යභාෂා (දිවි) = භාෂා	7
කොරින්තියේ අන්‍යභාෂා කුමක්විද ?	10
කොරින්තියේ සිදුවූයේ කුමක්ද ?	10
(අ) හැදෑරූ මිනිස් භාෂා	11
(ආ) නොහැදෑරූ මිනිස් භාෂා	11
(ඇ) මිනිස් නොවන භාෂා	12
(ඈ) ආරූඨයෙන් කියැවීම	15
කොරින්තිය නිගමනය	18
2 පරිච්ඡේදය - නූතන සභාවන් තුළ අන්‍යභාෂා	19
(අ) වර්තමාන අන්‍යභාෂා - හැදෑරූ මිනිස් භාෂාද ?	19
(ආ) වර්තමාන අන්‍යභාෂා - නොහැදෑරූ මිනිස් භාෂාද ?	19
(ඇ) වර්තමාන අන්‍යභාෂා - මිනිස් නොවන භාෂාද ?	21
(ඈ) නූතන අන්‍යභාෂා - ආරූඨයෙන් කථා කිරීමද ?	22
3 පරිච්ඡේදය - වර්තමාන සභාව සහ ආත්මික දීමනා	23
පාවුල්ගේ සාක්ෂිය	23
සභා ඉතිහාසඥයින්ගේ සාක්ෂිය	23
දීමනා රහිත ආත්මය	25
4 පරිච්ඡේදය - වර්තමාන ක්‍රිස්තියානි අන්‍යභාෂා වලින් කථාකල යුතුද ?	27
කොරින්තියේ සහ වර්තමාන සභා සැසඳීම	28
අන්‍යභාෂා සඳහා පරිඥාපිතයක්	29
පාවුල්ගේ ව්‍යවස්ථා අද ව්‍යවහාර කිරීම	29
ප්‍රශ්න	31

දේවදූතයන්ගේ භාෂා

හැඳින්වීම

අත්‍යභාෂාවෙන් කටා කිරීම සම්බන්ධ විෂයෙහි බයිබලයේ ඇති වඩාත්ම දත්ත දෙ අපොස්තුලුවර පවුල්ගේ පහත සඳහන් වේවාය.

“ප්‍රේමය අනුව පලයල්ලා. ආත්මික දීමනා වලටද ආශාවයල්ලා, ප්‍රධාන කොට බර්ම වාක්‍ය කියන්නට ආශා වෙයල්ලා. මක්නිසාද අත්‍යභාෂාවකින් කටාකරන්නා මනුෂ්‍යයන්ට නොව දෙවියන්වහන්සේට කටා කරන්නේය. ඔහු ආත්මයෙන් රහස් කටාකරන නමුත් කාටවත් තෙරෙන්නේ නැත. නුඹලා සියල්ලන් අත්භාෂා වලින් කටා කරනවාට කැමැත්තෙමි... එබැවින් මාගේ සහෝදරයිනි, බර්මවාක්‍ය කියන්නට ආශාවෙයල්ලා. අත් භාෂාවලින් කටා කිරීමත් තහනම් නොකරල්ලා.” (1 කොරින්ති 14:1-2, 5, 39)

අත්‍යභාෂාවලින් කටා කිරීම ගැන පවුල් මහත් ප්‍රසාදයකින් සිටි බැව් මෙම වචන තුළින් පැහැදිලිව පෙනෙන අතර, අත්භාෂා වලින් කටා කරන වර්තමාන සතා තම වන්දනා ක්‍රමයට සහයක් වශයෙන් පවුල්ගේ වදන් දෙසට යොමුවෙත්.

අනෙක් අතින්, මෙම පාඨවලට මුහුණදීමේදී, අත්භාෂාවලින් කටාකරන බොහෝ ක්‍රිස්තියානි, පුද්ගලයන් වශයෙන් හෝ තමන් සහභාගිවන සතා ලෙස හෝ අදහෂ ලෙස හැඳින්වූ ඇත.

මෙම පොත් පිංව ලියා ඇත්තේ එම තත්ත්වයේ සිටිනා අය සඳහාය. අත්භාෂා වලින් කටා කිරීමට කැපවී ඇති අය සඳහා නොව, නමුත් පවුල් ප්‍රකාශ කරන දෑ ගැන සහතිකයක් නොමැතිව, තම පෞද්ගලික ක්‍රිස්තියානි භාවය කුමකින් හෝ අඩු වී ඇතැයි කල්පනා කරන අය සඳහාය.

මෙම පොත්පිංවහි දෙන ලද, බයිබලික සහ ඓතිහාසික පසුබිම සැලකිල්ලට ගත් පසු, නූතන ආකෘතියකිදී අත්භාෂාවලින් කටා කිරීම වන්දනාවේදී අවශ්‍ය හෝ යෝග්‍ය නොවන බැව් ඔබට හැඳින්වූ ඇත.

පාඩුල්ලේ වදන්වල සන්දර්භය

අපි 1 කොරින්ති 14න් ආරම්භ කළ නිසා, එම පරිච්ඡේදය දෙස පරීක්ෂාවෙන් බලමු.

කියවන්නා නිරීක්ෂණය කරන පළමු කරුණ නම්, කලින් දැක්වූ උද්ධෘතය සම්පූර්ණ නැති බවයි. එය පෙන්නුම් කරන්නේ පරිච්ඡේදයේ 1-2, 5 සහ 39 පද පමණක් වන අතර පාඩුල්ල පවසන පූර්ණ විධමන නොවේ.

මෙය මිනිසුන් බයිබලය තාවිතා කරන අන්දමේ සාමාන්‍ය ගැටළුවකි. බයිබලය තේරුම් ගැනීමේ ගැටළුවලින් දැනගත් නවයක්ම ඇතිවන්නේ “විධමනෙන් පිට” කියැවීම නිසා බැව් පැවසීම අතිශෝකයක් නොවේ. ආරම්භයේ සිට අවසානය තෙක් පොත් කියැවීම හෝ සම්පූර්ණ පරිච්ඡේද කියැවීම හෝ වෙනුවට, මෙතැන පදයකුත් තවත් තැනක පදයකුත් අපි නිතර කියවන්නෙමු.

කරුණාකර මෙම සරල අත්‍යවශ්‍ය කර බලන්න :

- (1) බොහෝ නූතන සනාතන “අත්‍යවශ්‍ය” ව්‍යවහාර කරන සැටි කල්පනා කරන්න.
- (2) තේරුම පරීක්ෂාවෙන් සැලකිල්ලට ගනිමින්, 1 කොරින්ති 12 වැනි පරිච්ඡේදයේ සිට 14 දක්වා සම්පූර්ණ කොටස කියවන්න.
- (3) “අත්‍යවශ්‍ය වල” නූතන යෙදීමට මෙම පදය සත්‍යය දක්වන්නේද, නැතිනම් විසංවාදී වනවාදැයි සැම පදයකදීම ඔබගෙන් අසන්න. එය අනුමත කරන්නේද, විරුද්ධවන්නේද ?
- (4) යම් ක්‍රමයකින් ප්‍රතිපල සටහන් කරගන්න: අනුමත හෝ විරුද්ධ පදවල ලැයිස්තුවක් සාදා ගන්න, නැතිනම් ඔබගේ බයිබලයේ ඒවා සලකුණු කරගන්න.

විරුද්ධ පද ඔබට සොයාගත නොහැකි නම්, ඔබ මේ අත්‍යවශ්‍ය සැබැවින්ම විෂය නිශ්චිතව කරන්නේදැයි ඔබගෙන්ම අසන්න. සාමාන්‍යයෙන් අන්තර්ගත කෙරෙහි බලවත්ව සත්‍යය දක්වන අය පවා, මෙවැනි පදයෙන් පදය අත්‍යවශ්‍යකදී, උදාහරණ වශයෙන් 1 කොරින්ති 14:19 සහ 14:34 වැනි පද අද සභාවන් තුළ සිදුවන දෙයට “විරුද්ධ” බැව් පිළිගනී.

1 කොරින්ති පරිච්ඡේද 12 - 14 කියැවීමෙන් පසු

ඔබට හමුවන්නට ඇති ලෙස, බයිබල් ඉගැන්වීම් සහ “අත්‍යභාෂාවන්ගේ” නූතන අත්‍යය අතර නොගැලපෙන සමහර පද ඇත.

“අත්‍යභාෂාවන්ගේ” නූතන යෙදීමට සත්‍ය දක්වනවායේ පෙනෙන සමහර පදද ඔබට හමුවන්නට ඇත. එය විශ්මයක් නොවේ. එසේ නමුත්, පසු පැමිණෙන පසුබිම් තොරතුරු කිහිපයක් කියැවීමෙන් පසු එම පද වෙනස් ලෙසින් කියැවිය හැකිවනු ඇත. කරුණාකර විවෘත මනසක් තබාගන්න.

1 කොරින්ති 12-14 ඉතිරිය “සභායට” හෝ “චිරඳ්ඛව” - යොමු කරන්නේ යැයි ඔබට හැඟෙනු ඇත. මෙයට කමිහැත. මෙම අවස්ථාවේදී අත්‍යයයේ වැදගත් ලක්ෂය වනුයේ, පාවුලගේ වචනයේ සම්පූර්ණ සන්දර්භය කියැවූ විට, 1 කොරින්ති සමහරු ඔබට පිළිගන්නට යැයි අනුබල දෙන “අත්භාෂාවන්” තහවුරු කිරීමක් නොවන බැව් පෙනීමයි.

ඔබ පොත්පිට ඉතිරියේ පහත පෙනෙන ලෙස පරිච්ඡේද හතරක් ඇත :

1. බයිබලය තුළ අත්‍යභාෂා
2. නූතන සභා තුළ අත්‍යභාෂා
3. වර්තමාන සභාවට ආත්මික දීමනා තිබේද ?
4. වර්තමාන ක්‍රිස්තියානි අත්‍යභාෂා කටා කල යුතුද ?

කරුණාකර විවෘත බයිබලයක් අතැතිව මෙම පොත්පිට කියවන්න.

1 පරිච්ඡේදය

බයිබලය තුළ අත්‍යන්තා

සුදුමයකට මෙන්, වර්තමානයේ අත්‍යන්තා ගැන මෙතරම් ජනප්‍රියතාවයක් තිබියදී, බයිබලයේ ඒ ගැන සඳහන් වන්නේ පස්වතාවක් පමණි. පළමුවැනි සඳහන මාර්ක් අගභාගයේදීය. ඊළඟ උදාහරණ ගැන ක්‍රියා පොතෙහිය. අවසාන සඳහන කොරින්ති 12 - 14 දක්වා දිවයි.

මාර්ක්

අදහන්නන් “තව භාෂාවලින් කථාකරන” බවට යේසුස්වහන්සේ අනාවැකි කිත (මාර්ක් 16:17). මෙහි සම්පූර්ණ විම සඳහා ක්‍රියා තුළින් එපිට බැලීමට උවමනා නැත.

පේතකොස්තය (ක්‍රියා 2:1-18)

පේතකස් සහ අනෙකුත් ගෝලයේ ආත්මයේ දීමනා දෙනතුරු යෙරුසලෙමී බලා සිටියහ. සලකුණු ඇති විය. (තද සුලකක්, ගින්නෙන් සැදී දීවි), ගෝලයේ අනන්තාවලින් කථා කලහ. (4 පදය) සහ ජනතාවට ඔවුන් තම තමන්ගේස්වදේශිය භාෂාවලින් ඇසිය හැකිවිය (විවිධ භාෂා දහසක් ලැයිස්තු ගතකොට ඇත.)

සිසේරියා (ක්‍රියා 10:46)

යුදෙව් නොවන්නන් වූ කොරනේලියස් සහ ඔහුගේ මිතුරෝ, පේතකස්ගේ දේශනාව මගින් තනවුරු කරනු ලැබ අන් භාෂාවලින් කථා කරන්නටත්, අනාවැකි කීමටත් පටන් ගති. (46 පදය) පේතකස් සමඟ පැමිණි යුදෙව් ක්‍රිස්තියානිහු එමගින් ඒත්තුගෙන, කොරනේලියස් සහ ඔහුගේ මිතුරන්ගේ බොහිස්මයට එකඟ වූහ.

එපීසස් (ක්‍රියා 19:1-8)

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ගැන අල්ප දැනුමෙන් යුත් සහ ශුද්ධාත්මය පිළිබඳ කිසිදු වැටහීමක් නොමැති, යොහන් බොහිස්තගේ ගෝලයේ කිහිප දෙනෙකු පාවුල්හට හමු විය. පළමුවෙන් ඔවුහුනැවත බොහිස්ම කරන ලදී. ඉන්පසුව පාවුල් ඔවුන් මත අත් තැබූ අතර එවිට ඔවුහු අත්කාෂා වලින් කථා කිරීමටත් අනාවැකි කීමටත් පටන් ගත්හ. (6 පදය)

මෙම සඳහන් තුන අතරින්, ක්‍රියා 2 බොහෝ විස්තරාත්මක වන අතර,

“අනන්‍යතා” දීමනාවක් ලෙස පළමුවට අයුතු නිසා එය විශ්මයට හේතුවක් නොවේ.

අනන්‍යතා (දිව්) = භාෂා

“දිව්” නමැති වචනයට, ක්‍රියා නොවේ මුල් භාෂාවේ (ශ්‍රීක) සහ පැරණි ඉංග්‍රීසියේ (ජේම්ස් රජුගේ බයිබලයේ යොදා ඇති පරිදි) තේරුම් තුනක් ඇත. ඒවා මෙසේ හැසවේ. (අ) මුඛයේ ඇති ගාර්ථික දිව (ආ) දිවක් වැනි වස්තුවක්, ගිනිදිවක් වැනි (ඇ) “විදෙස් දිවක්” හෝ භාෂාවක්.

නූතන ඉංග්‍රීසියේ, දිව නමැති වචනය “භාෂාව” යන්නට තවදුරටත් නොයෙදේ. බයිබලයේ සඳහන් “දිව”, යටා භාෂා නොවේය යන්න සිහිමට මෙය සමහර අය පොළඹවා ඇත. එක් නිශ්චිත ජාතියක් විසින් එය වටහා ගත හැකි නම් (ප්‍රංශ හෝ ජර්මන් මෙන්) එය භාෂාවක් බවත්, කිසිලෙසකින්වත් වටහා නොගත හැකි නම් (නූතන සහ තුළ ඇසෙනා ශබ්දමෙන්) එය “දිවක්” බවත් සිහිමේ අදහස සංවර්ධනය වී ඇත.

මෙම අදහස සඳහා - “දිව” සහ “භාෂා” එකමය. ක්‍රියා 2 හි වාර්තාව තෙවරක් පුනරාවිච්චනය කරන්නේ යෙරුසලෙමේ අමුත්තන් හට සැබෑ භාෂා මිස, වටහාගත නොහැකි ශබ්ද නොඇසුණු බවත්ය.

“එකිනෙකා තම තමාගේ භාෂාවෙන් ඔවුන් කථා කරනවා ඇසුවේ.” (ක්‍රියා 2:6)

“අප උපන් දේශවල අප එකිනෙකාගේම භාෂාවෙන් ඔවුන් කථා කරනවා කෙසේ අසමුද්‍ර” (8 පදය)

“අපි අපගේ භාෂාවලින් දෙවියන්වහන්සේගේ බලවත් ක්‍රියා ගැන ඔවුන් කථාකරනවා අසමු.” (11 පදය)

යෙරුසලෙමේ පිරිවැනි සමහර යුදෙව්වන් (14 පදය) ගෝලයේ බිමතින් සිටි බැව් සිතූහ. (13 පදය) නමුත් එය එසේවූයේ ගෝලයේ ශබ්ද නැගූ නිසා නොව, නොහැකවත් ධීවරයන් පිරිසක් විවිඳ විදේශ භාෂා කිහිපයකින් දේශනා කිරීමේ දැසුන විශ්මිතවූ නිසා වන්නට ඇත. සාමාන්‍යයෙන් යෙරුසලෙමේ සියළු මහජන රැස්වීම් කරණු ලැබූයේ කාර්යාලය දැන්වීම් සඳහා යොදාගත් භාෂා තුනින් එකකිනි. ශ්‍රීක, හෙබ්‍රෙව් සහ ලතින් (යොන් 19:20 සසඳන්න) තිසැකවම පාර්තියන්, මිදියන් සහ එලමයිට්වරුන්ගේ භාෂාවලින්

නොවේ. (ක්‍රියා 2:9) පාර්තියන් සහ මිදියන්, ස්වදේශි වැසියන්ට ඔවුන්ගේ ඇසෙන්නට හැකිව තිබුණු නමුත් (ක්‍රියා 2:15) එම භාෂා දැක සිටී අයට එසේ නොවේ. (ක්‍රියා 2:11)

පෙන්නකෝස්ත අවස්ථාවේදී එම “ද්වි” සැබෑ භාෂා බැව් පැහැදිලි කියා (ක්‍රියා 2:6, 8, 11) අද අන්‍යභාෂා කට කරන අය සමහර විට සිසෙටියා (ක්‍රියා 10) සහ එපිසස් (ක්‍රියා 19) හි උදාහරණ වෙනස් යැයි පවසති.

පළමු අන්‍යජාතික (යුදෙව් නොවන) පරිවර්තකයා කොර්නෙලියස් විය. යුදෙව්වෝ ඔවුන්ගේ දහම තුළට අන්‍යජාතින් ඇතුළත් නොකරගත් අතර මෙතෙක් දක්වා යුදෙව් ක්‍රිස්තියානින් කිසි අන්‍යජාතියෙකු බෞතිස්ම කර නොතිබුණි. ජේතෘස් පවා අන්‍යජාතිකයන් සභාව තුළට ඇතුළත් කරගැනීමට උදාසීන වූ අතර, අන්‍යජාතිකයන් පිළිගැනීම සුදුසු බැව් ඔහුට තේවතාවක් දර්ශණයකින් පෙන්නීමට දෙවියන්වහන්සේට සිදුවිය (ක්‍රියා 10:9-22, 11:5-11) ජේතෘස් කොර්නෙලියස්ගේ නිවසට ගියේ තනිවම නොවේ. ඔහු ගියේ යුදෙව් අදහන්නන් සයදෙනෙකු සමගිනි. (ක්‍රියා 11:12) ඔවුන් දර්ශණ තුන දැක නොතිබුණි. මෙම සයදෙනා, අනෙකුත් සියලු යුදෙව් අදහන්නන් මෙන්, කොර්නෙලියස් වැනි අන්‍යජාතිකයෙකු බෞතිස්මය ලබනවාට විරුද්ධ විය හැකිව තිබුණි. ඇත්තවශයෙන්ම මෙම සයදෙනා, කොර්නෙලියස් සහ ඔහුගේ මිතුරන් අන්‍යභාෂාවලින් කට කරනු දුටු විට “වියමිත” විය. මෙම අවස්ථාව පෙන්නකෝස්තයට පසු ස්වල්ප දිනකින් බැවින් එය ඔවුන් “අන්‍යභාෂා” වියවාස නොකල නිසා නොවේ. එහෙත්, එම යුදෙව් අදහන්නන් සයදෙනා “වියමිත” වූයේ අන්‍යජාතිකයන් දෙවියන්වහන්සේ හට පිළිගත හැකි යැයි නොඇදහූ නිසාවෙනි.

කොර්නෙලියස් සහ ඔහුගේ මිතුරන් දුර්බෝධ භාෂාවලින් (තේරුම් ගැනීමට නොහැකි) කටකරනු එම යුදෙව් අදහන්නන් සයදෙනා ඇසුවාහු නම්, ඔවුන් පිළිගෙන පාවුල් හට ඔවුන් බෞතිස්ම කිරීමට අවසර දෙන්නද? බොහෝ කලාතුරකිනි. එය අන්‍යජාතිකයන් කෙරෙහි ඔවුන් තුළ තිබූ පූර්ව විනියවය ස්ථිර කරන්නක් විය. එම මිනිසුන් සයදෙනා කොර්නෙලියස් සහ ඔහුගේ මිතුරන් උන්මර්තකයන් ලෙස පවසා (1 කොරින්ති 14:23) ජේතෘස් නැවත යෝජනාවට ඇදගෙන යනු ඇත.

අර්ටසතගත එකම තේරුම්කර දීම නම්, පෙන්නකෝස්ත දිනයේදී යෙරුසලෙමේ අමුත්තෝ පිළිගත් ලෙසම ඔවුන්ද පිළිගත් බවයි. එනම් තමන්ට වැටුණු භාෂාවකින් දෙවියන්වහන්සේ ප්‍රශංසා කිරීම ඇසීමයි. කොර්නෙලියස් ඉතාලි ජාතිකයෙකු වූ නිසා (ක්‍රියා 10:1) ඔහු ලතින් (පුරාණ ඉතාලියේ ජාතික භාෂාව) හෝ ග්‍රීක (පලස්තීනයේ රෝම නමුච්චේ ක්‍රියාකාරී භාෂාව) භාෂාවෙන් හෝ

කටා කරනවා ඇයිම ප්‍රාතිකාර්යයක් නොවේ. නමුත් රෝමානුවෙකු නොදත්, යුදෙවන්ගේම ශුද්ධවූ භාෂාව වන හෙබ්‍රෙව් භාෂාවෙන් අන්‍යජාතිකයෙකු කටා කිරීම ඇයිම ප්‍රාතිකාර්යයක් විය. (රෝමානුවන්, යුදෙව් ජනතාව සමඟ අධිරාජ්‍යයේ නැගෙනහිර කොටසේ පොදු භාෂාව වූ ග්‍රීක බසින් සංඛිච්චනය කළ බැව් වේතිකායික වාර්තා පෙන්වත්.)

කෙසේ නමුත් කොරින්තියස් නෝනේරෙන බසකින් කටාකළ බැව් පවසන අදහස ජේතෘස්ගේම සාක්ෂියෙන් පරස්පර වෙයි.

කොරින්තියස් සහ ඔහුගේ මිතුරන්ගේ බෞතිස්මයෙන් පසු, ජේතෘස් තමන් සමඟ නවතින මෙන් ඔවුන් ඉල්ලිය. (ක්‍රියා 10:48) ඔහුගේ සගයන් සයදෙනා නැවතුනේද, ඉවත්ව ගියේදැයි වාර්තාවී නැති නමුත්, ජේතෘස්ගේ ක්‍රියාව සභාව අතර ඉක්මනින් පැතිරුණි. (ක්‍රියා 11:1) ජේතෘස් යෙරුසෙලෙමට පැමිණි විට ඔහු විවේචනය කිරීමට බොහෝ අය බලා සිටියහ. (ක්‍රියා 11:2) සමහර පැතිවලින් මෙය වටහාගත නැත. ජේතෘස්, සභාව තුළට අන්‍යජාතිකයන් ඇතුළත්කර, වසර 2000 ක යුදෙව් චාරිත්‍රයක් ඩීද දමා තිබුණි. ඔහු එය කර තිබුනේ අනෙකුත් පුරෝගාමී ගෝලයන්ගෙන් විමසීමකින් පවා තොරවය. පළමුව තම දර්ශනය කියා දීමෙන් සහ පසුව අන්‍යජාතිකයන් අන්‍යභාෂා වලින් කටා කිරීම ගැන විස්තර කර දීමෙන් ජේතෘස් තමා නිවැරදි බැව් පෙන්වීය.

“මා කටා කරන්නට පටන්ගත් කල, ශුද්ධාත්මයාණන් වහන්සේ මුලදී අප කෙරෙහි මෙන්ම ඔවුන් කෙරෙහිත් පහලවූ සේක.” (ක්‍රියා 11:15)

මෙහි වැදගත් වචන වන්නේ “මුලදී අප කෙරෙහි මෙන්ය.” ජේතෘස් අප යනුවෙන් හඳුන්වන විට ඔහු හඟවන්නේ ඔහු සහ අනෙකුත් ගෝලයන්ය. “මුලදී” නැඟවිය හැක්කේ අන්‍යභාෂා දීමනාව ගෝලයන් ලැබූ පෙන්නකෝස්ත දිනය පමණි.

වෙනත් වචනවලින්, අන්‍යජාතින් බෞතිස්ම කිරීමේ ජේතෘස්ගේ නිවැරදි භාවය නම්, කොරින්තියස් කටා කළ අන්‍යභාෂා, ගෝලයන් කටාකළ අන්‍යභාෂාවෙන්ම වටහා ගැනීමට හැකිවීමයි. මෙවා සත්‍ය භාෂාවූ අතර අනෙකුත් ගෝලයෝ එය ඇසූ විට “එය අපා නිශ්ශබ්ද විය.” (ක්‍රියා 11:18)

එපිසයෙහි, යොහන් බෞතිස්තයාගේ ගෝලයන් ගැන ක්‍රියා පොතෙහි තුන්වැනි සඳහන, කොරින්තියස්ට සමානය. ක්‍රියා 10 දී කොරින්තියස් සහ ඔවුන්ගේ යුදෙව් නොවන මිතුරන් බෞතිස්ම කරන ලදී. ක්‍රියා 19:5-6 දී යොහාන්ගේ ගෝලයෝ නැවත බෞතිස්ම කරන ලදී. කොරින්තියස්ගේ

බෞතිස්මයේදී මෙන්ම, අනෙකුත් අදහස්වන් අලුත් සාමාජිකයන් පිළිගැනීම වැදගත් විය. අන්‍යතාභා නමැති විශේෂ සලකුණ, පාවුල් කල දේ ගැන විවාද කිරීම නොකැක්කක් කළේය. කොරින්ඥයන්ගේ කරුණ මෙන් නොව, මෙම අන්‍යතාභා “මුලදී” (පෙත්තකෝස්ත දිනයේදී) තිබූ අන්‍යතාභා හා සමාන වූයේ දැයි සෘජු සාක්ෂි අපට නොමැති නමුත් ක්‍රියා පොතෙහි කරුණ (ලුක්) ඔහුගේ පළමු සතාවේ ඉතිහාසයේ පළමු කරුණු දෙක “අන්‍යතාභා” හැඟවූයේ කුමක්ද යන්න මගින්, තුන්වැනි කරුණද සැබෑ භාෂාවක් ලෙස අනුමාන කිරීම යුක්තිසහගතය.

කොරින්තියේ අන්‍යතාභා කුමක්විද ?

බයිබලයේ සඳහන් එකම අන්‍යතාභා සඳහන හමුවන්නේ මෙම පොත්පිටිව නැඳිත්වීමේදී උපුටා දැක්වීමෙනි. එනම් පාවුල්ගේ 1 කොරින්ති පොතේය. ගැටලුව නම්, අපගේ පළමු “අනුමත කරන” සහ “විරුද්ධවන” අභාසයේදී අප දුටු පරිදි, සමහර පද එකක් යෝජනා කරන සේ පෙනෙන අතර අනෙකුත් ඒවා තවෙකක් යෝජනා කරනසේ පෙනීමයි. මෙයට ප්‍රධාන හේතුව මෙම ලිපිය නියවිත ප්‍රාදේශීය සිද්ධි සතු පෞද්ගලික සතාවක් සමඟ කල ලිපි හුවමාරුවක කොටසක් හෙයිනි. පාවුල් කොරින්තිවරුන්ට ලියූ ලිපි අප සතුව ඇති නමුත්, 1 කෙරින්ති ඔවුන්ගෙන් ලද ලිපියකට පිළිතුරකි. එය අප සතුව නොමැති ලිපියකි, වර්තමානයේ අප සඳහා මාර්ගෝපදේශය සහ ඔවුන්ගේ සපයන 1 කොරින්ති වැනි ලිපියක විශ්වනීය අගය මෙයින් අප ඉවත් නොකරන නමුත්, අප නොදන්නා එහෙත් පාවුල් දැන සිටි බොහෝ දේ තිබූ බැව් හඟවන අතර ඉක්මන් තීරණයක් මත පැනීමෙන් අප ප්‍රවේසම් විය යුතුය. නියවිතවම, කොරින්තියේ “අන්‍යතාභා” ගැන අනුමාන, ක්‍රියා පොතේ ඉතිහාසය තුළ හමුවන “අන්‍යතාභා” ගැන සෘජු සඳහන් තුන පෙරලා දැමීමට අප ඉඩදිය යුතු නැත.

කොරින්තියේ සිදුවූයේ කුමක්ද ?

එකල්ප හතරක් අපට ඇත.

- (අ) නැදැරූ මිනිස් භාෂා
- (ආ) නොනැදැරූ මිනිස් භාෂා
- (ඇ) මිනිස් නොවන භාෂා
- (ඈ) ආරාධනයේ සියැවීම (Glossolalia)

(අ) හැදෑරූ මිනිස් භාෂා

කොරින්තිය එම කාලයේ ප්‍රධාන වෙළඳ මධ්‍යස්ථානයක් විය. එර්තමනයේ නිව්යෝර්ක් හෝ හොංකොං වැනිය. බොහෝ විවිධ භාෂා කථා කළ මිනිසුන් එහි වුණ. කොරින්තියේ සතාව මෙම විවිධත්වය පිළිබිඹු කරන්නට ඇති අතර, “දීමනා” නොමැතිව පවා රැස්වීම් සඳහා ක්‍රමවත් පරිවර්තන සැපයීම ගැටලුවක් වන්නට ඇත. බොහෝ භාෂා පාවිච්චි කරන සභාවක සාමාජිකයෙකු වි සිටි ඕනෑම කෙනෙකු මෙය දැනගනු ඇත.

කෙසේ නමුත් පාවුල්ගේ සැලකිල්ල, හැදෑරූ මිනිස් භාෂා පිළිබඳව පමණක්ය යන්න බොහෝ දුරට විය නොහැක. අනෙකුත් සභා - එපියස්, රෝමය - කොරින්තිය මෙන්ම විවිධ ජාතින්ට අයත්වන්නට ඇති නමුත්, එම සභා තුළ භාෂා සහ “වියවුල්” (1 කොරින්ති 14:32) කෙරෙහි පාවුල් සැලකිල්ලක් නොදක්වයි.

(ආ) නොහැදෑරූ මිනිස් භාෂා

ක්‍රියා 2 හි දේශනා කිරීමේ භාෂාවලින් කථා කිරීමට කොරින්ති සභාවේ සාමාජිකයන් ස්වල්ප දෙනෙකු හෝ සිටි බැව් අනුමාන කිරීම යුක්තිසහගත බැව් පෙනේ. භාෂා යොදාගත යුත්තේ මේ සඳහා බැව් කොරින්තිවරුන්ට පාවුල් සිහිගන්වයි.

“මෙසේ අත්භාෂා වහාහි අදහන්නන්ට නොව නොඅදහන්නන්ට ලකුණක් පිණිස වේ.” (1 කොරින්ති 14:22)

නමුත් ප්‍රත්‍යක්‍ෂයේ සඳහන් කිරීමට පාවුල්ට උවමනාවුයේ ඇයි ? එසේ කරමින් ඔහු පෙන්වාදෙන්නේ කොරින්තියේ කථාකල භාෂා දේශනා කිරීමේ භාෂා නොවන බවයි. නොඅදහන්නන්ට සලකුණක් වෙනවා වෙනුවට, මෙම දිවි මුල් දීමනාවේ දුෂිතයක් වී ඇතැයි ඔහුගේ අවවාදය හඟවයි. ඔවුන් සියල්ලටම වැඩියෙන් තමා භාෂාවලින් කථාකරන බව (1 කොරින්ති 14:18) පාවුල් ස්ථීර කරන නමුත්, ඔහු ලිස්තුවෙහි සිටිනා විට ලිකෝනියන් භාෂාවෙන් කථාකල සෙනඟ වටහා ගැනීමට ඔහුට හුදුදුන්වූ බැව් අපි දන්නෙමු. (ක්‍රියා 14:11) එයින් හැඟවුයේ කොරින්තියේ කථාකරන ලද භාෂා, පාවුල් කථාකල හෝ පෙන්තකෝස්ත දිනයේ කථා කළ භාෂා හෝ මෙන් බෝධනිය නොවූ බවයි.

(ඇ) මිනිස් නොවන භාෂා

පාවුල් විසින් “දේවදූතයන්ගේ භාෂා” සඳහන් කිරීම (1 කොරින්ති 13:1) අදහස් කරන්නේ කොරින්තියේ සිදුවෙමින් තිබූ දෙය කෙරෙහි මෙය නිසැක විය හැකි උදාහරණයක් බවයි. නමුත් නියවිතවම දේවදූතයන්ගේ භාෂාව කුමක්ද? දේවදූතයන් හට තමන්ගේම භාෂාවක් ඇති බැව් බයිබලයේ අන් කොතැනක ප්‍රකාශකරයිද? කිසිතැනක නොමැත. පැරණි සහ නව ගිවිසුම් පුරාම දේවදූතයන් මිනිසුන් හා කථාකරනුයේ සාමාන්‍ය භාෂාවලිනි. එසේ නම්, කොරින්තියේ සභාව මෙයින් තේරුම්ගත්තේ කුමක්ද? නිසැකවම, ඔවුන්ට සම්පූර්ණ අතිරික්තයක් වන දෙයක් පාවුල් නොලියනු ඇතිද?

එම අදහස පුදුල්ව දැනගත් ලෙස, ඇත්ත වශයෙන්ම දේවදූත භාෂා කොරින්තිවරුන්හට අතිරික්තයක් නොවන්නට ඇත. නමුත් එම අදහස පැමිණියේ බයිබලයෙන් නොවේ. ඒ වෙනුවට “දේවදූත භාෂා” ග්‍රීකයන් අතර පිටත්වූ යුදෙව් ප්‍රජාවන් අතර වැඩුණු සම්ප්‍රදායයන්ගෙන් පැමිණෙන අදහසක්ය.

පහත දැක්වෙන වියමන ගෙන ඇත්තේ යෝබ්ගේ ගිවිසුම නමැති යුදෙව් පොතකිනි. එය ක්‍රි.පූ. 100 - ක්‍රි.ව. 100 අතර කාලවකවානුවක දීන නියම කර ඇති අතර, එයින් අදහස් කරන්නේ එය බයිබලයේ පළමු යෝබ් පොතට බොහෝ කලකට පසු ලියන ලද බවත්, 1 කොරින්ති කාල සීමාවේදී (ක්‍රි.ව. 50-60 පමණ) ලියන ලද බවත්ය. පාවුල් හෝ වෙනත් කිසිම අපෝස්තලුවරයෙකු මෙම කථාව බයිබලයේ කොටසක් ලෙස පිළිනොගත්ත. ඇත්තවශයෙන්ම එය තිත්ස් විසින් මහ හැරිය යුතු ආකාරයේ “යුදෙව් මිත්‍යාවක්” ලෙස පාවුල් අවවාද කළේය. (තිත්ස් 1:14) පාවුල්ගේ දවස් වල සංසරණය වූ විවිධ මිත්‍යා අදහස් වල සාක්ෂි ලෙස යම් අගයක් චේතනාසිකව ඒවායේ තිබුණද එවැනි නිර්මාණ කෙරෙහි කිසි විශ්වාසනීයත්වයක් අප අපේක්ෂා නොකල යුතුය.

ගිනිකා නිර්මාණය කිරීම සඳහා යෝබ්ගේ දියණියන් තිදෙනා “අභුප්‍රාණය” කලේ කෙසේදැයි කථාවේ මෙම කොටස විස්තර කරයි.

“ඉදින්, දුටුරුන් තිදෙනාගෙන් හෙමාරා නමැත්තිය නැගී සිට, තම පියාණන් කී ලෙස රැහැන පැළඳ ගත්තාය. ඇය තවත් හඳවතක් ලද අතර තවදුරටත් උව්‍යමය දේශන නොසිතා, දේවදූතයන්ගේ ගී එකතුවෙන් දෙවියන්වහන්සේට ගිනිකාවක් ගායනා කලාය. ඇය ගායනා කරන අතර තුර “(හෙමාරාගේ) ඇහළමේ” “ආත්මයට” ලිවීමට ඉඩ හැරියාය. ඉන්පසු කාසියා රැහැන පැළඳගත් අතර ඇයගේ හඳවන පරිවර්තනය වී

ලෝකිකදේ කෙරෙහි ඇය කරදර නොවීය. දේවදුත අඩවියේ භාෂාව ඇයගේ මුඛය ලබාගත් අතර උතුම් ස්ථානවල මැවීම ගැන දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රශංසා කළාය. ඉදින්, කිසිවෙකු හට, "ස්වර්ගයේ මැවීම" දැනගන්නට අවශ්‍ය නම්, "කාසියාගේ ගීතාකාව" වල එය ලියා ඇති බැව් ඔහුට හමුවනු ඇත.

ඉන්පසු අල්මේතියා-කේරස් නමැති අනෙක් දුවණිය තම රැහැන පැළඳගත් අතර ඇයගේ මුඛ උසස් ස්ථානවල සිටිනා ඇයගේ භාෂාවෙන් ගායනා කරන්නට පටන් ගති. ලෝකිකදේ ඉවත් දැමීමෙන් ඇයගේ හඳුවන වෙනස්වූ අතර ඇය කෙරුබිවරුන්ගේ භාෂාවෙන් කථාකරමින්, ඔවුන්ගේ මගිමය පෙන්වමින්, සද්ගුණයේ ස්වාමිවූ දෙවියන්වහන්සේ මගිමාන්විත කලාය. "පියාණන්ගේ මගිමය" අනුගමනය කිරීමට කමැති කිසිවෙකු එය "අල්මේතියා - කේරස්ගේ යාච්ඤා"වෙහි ලියා ඇති බැව් කොයාගන්නට ඇත. (යෝබ්ගේ ගිවිසුම 49:1-5 0:3)

ඉහත දැක්වූ විධිමතෙන් පෙනෙන පරිදි, දේවදුත භාෂාවේ අදහස කොටින්තියෙ පමණක් හමුවුවා නොව, ග්‍රීක භාෂාව කථාකරන ලෝකයේ යුදෙව් පුජාවන් අතර දැනසිටි බවද පෙනේ. නමුත් එය එසේ වුවත්, එය පාවුල්ගේ දවස්වල යුදෙව්වන්ගේ ආකෘතිකයක් ලෙස අනුමාන කිරීම වැරද්දකි. මක්නිසාද වඩාත් වාරිත්‍රානුකූල යුදෙව් (උදා. පරිසිවරු) සිතගෝග වන්දනාවේ ආකෘතිකයක් නොවන කරුණු සතරක් එය පෙන්වන නිසාවෙනි.

1. ස්ත්‍රීන්ගේ සක්‍රිය භූමිකාව (දියණියන් තිදෙනා)
2. සංගීතය සහ ගායනය මත අවධාරණය (තෙවරක්)
3. ආත්මයෙන් පොළඹවන ලදුව (තෙවරක්)
4. අනන්‍යභාෂාවලින් කථාකිරීම (පස්වරක්)

තෙරපියුට්ටා යනුවෙන් හැඳින්වූ නිදහස් මතධාරී යුදෙව් නිකායක සාමාජිකයෙකු විසින් යෝබ්ගේ ගිවිසුම ලියන ලද බැව් ග්‍රාස්ත්‍රවන්තයෝ විශ්වාස කරති. මෙයට හේතුව නම් විධමන සහ මනා යුදෙව් ලේඛක ෆිලෝ (ක්‍රි.පූ. 20 - ක්‍රි.ව. 50 පමණ) විසින් ලියන ලද තෙරපියුට්ටා ගැන විස්තරය වූ කාවනාශිලි පිවිතය අතර සමාන්තර බොහෝ ගණනක් ඇති නිසාය.

රෝමානු - යුදෙව් ලෝකය පුරා තෙරපියුට්ටාවරු හමුවූ නමුත් මනා යුදෙව් ජනගහනයක් ඇති මිසර නගරයක්වූ "වියේෂයෙන් අලෙක්සැන්ඩ්‍රියාව අවට" (භාව. පිවිතය 21) සිටි බැව් ෆිලෝ නිරීක්ෂණය කරයි.

ඔහු ඔවුන්ගේ සංගීත හැකියාව අගය කරයි :

“පරීක්ෂණය කළ හැකි සියලුම කාව්‍ය රිද්ම තුළ ගීත සහ ගීතිකා ඔවුන් නිර්මාණය කරත්. ඒවා තවත් උදාර රිද්ම තුළ අවශ්‍යයෙන්ම පිළියෙළ කරත්. එවිට කවුරුන් හෝ නැගී සිට දෙවියන්වහන්සේ හට ගෞරව කරමින් සාදන ලද ගීතිකාවක් ගයයි. එය ඔහුගේ හෝ ඉපැරණි කවියෙකුගේ පැරණි නිර්මාණයක් විය හැක. ඔවුන් බොහෝ රිද්මයානුකූල කාව්‍ය සහ ගීත, ස්තූති කිරීමේ ගීතිකා සහ මිදියුෂ ඔප්පු කිරීමේ අවස්ථාවේදී සහ පුජාසනය ඉදිරිපිට ගයන ගීත ඉතිරිකොට ගොස් ඇත.” (භාව. ජීවිතය 29, 80)

ස්ත්‍රීන්ගේ භූමිකාවද ඊලෝ නිරීක්ෂණය කරයි :

“ඔවුන් සියල්ලෝ එකට නැගී සිටින අතර පුජනීය උත්සවය මධ්‍යයේ පළමුව අත්වැල් ගායනා කණ්ඩායම් දෙකක් සැදෙති. එකක් පුරුෂයන්ගෙන්ද අනෙක ස්ත්‍රීන්ගෙන්ද යුක්තව, එක් අත්වැල් ගායනා කණ්ඩායමකට එහි මහත් ගෞරවනීය නායකයා ඇත. දිව්‍යමය අනුග්‍රහයේ බලපෑම යටතේ පුරුෂයන් සහ ස්ත්‍රීන් එකම අත්වැල් ගායනා කණ්ඩායමක් වී හැඳවුම්කරු වූ දෙවියන්වහන්සේ හට ස්තූති ගීතිකා ගායනා කළෝය. අනාගතවක්තෘ මෝසෙස් පුරුෂයන් මෙහෙයවමින්ද අනාගතවක්තෘ මීරියම් ස්ත්‍රීන් මෙහෙය වමින්දවය.” (භාව. ජීවිතය 84, 87)

“දේවදූතයන්ගේ භාෂා” ඊලෝ සඳහන් නොකරන නමුත්, තෙරපියුටියා ගායනා ගැන “අනුග්‍රාහික” යමක් තිබූ බැව් පෙනේ.

“ස්තූති කිරීමේ ගීත අනුග්‍රාහික විලාශයෙන් දෙඩවීම.” (භාව. ජීවිතය 84)

“පුරුෂයන් සහ ස්ත්‍රීන් සැම ම දිව්‍යමය අනුග්‍රාහිකත්වයේ බලපෑම යටතේ” (භාව. ජීවිතය 87)

මෙම තෙරපියුටියාවරු, අප සුභාරංචිය තුළ කියවන පරිච්චරු සහ සද්දසිවරුන්ගේ විරුද්ධ පැත්ත විය. පරිච්චරු බොහෝ දැඩිවූ අතර තෙරපියුටියාවරු නිදහස් මතධාරිව මෝසෙස්ගේ ව්‍යවස්ථාව සම්පව පිලිපැද්දේ නැත. 1 කොරින්ති සමඟ විශේෂයෙන් සිත්ගන්නා තිව්ච්තය නම්, තෙරපියුටියාවරු ඔවුන්ගේ වන්දනා පිළිවෙතේදී කොරින්තිවරුන්ට සම්පවූ බැව් පෙනීමයි.

ඊළෝ සහ යෝඛියේ ගිවිසුම අතර බුද්ධිගෝචර ගැලපීමක් අපට ඇත :

1. ස්ත්‍රීන්ගේ සමාන භූමිකාව (නාව. පිටිතය 32, 80, 83)
2. සංගීතයේ සහ ගායනයේ වැදගත්කම (29, 80, 84)
3. ආත්මයෙන් පොළඹවනු ලැබීම (27)
4. අනුග්‍රාහිත කථාව (84, 87)

කොරින්තියේ සිදුවීම් සමඟ ගැලපීමක්ද අපට ඇත :

1. ස්ත්‍රීන්ගේ ප්‍රමුඛ භූමිකාව (1 කොරින්ති 11:5, 14:34)
2. සංගීතයේ (1 කොරින්ති 14:7) සහ ගායනයේ (14:15) වැදගත්කම
3. ආත්මයෙන් “පොළඹවනු ලැබීම” (1 කොරින්ති 14:32)
4. අන්‍යභාෂාවලින් කථා කිරීම (1 කොරින්ති 12:1 - 14:40)

ඉහත සඳහන් දෑ, පාඩුල් විස්තර කල “දේවදූතයන්ගේ භාෂා” අදවිතිය නොවන බැව් පෙන්වීමට සැහෙන සාක්ෂිය. 1 කොරින්තියට බාහිරව නිසැකවම තනි තනිව ලියන ලද යුදෙව් මූලාශ්‍ර දෙකක්, මෙම ලක්ෂණ සහිත යුදෙව් වන්දනා විස්තර කරත්.

මෙම “දේවදූතයන්ගේ භාෂා” සත්‍යද නැතිද යන්න අපි තවම සලකා නොබැලුවෙමු. කොරින්තියේ අදහන්නන් ග්‍රාබියෙල් සහ මිකායෙල් දේවදූතයන් දත් විශේෂ භාෂාවක් කථා කළේද?

බයිබලයේ වෙනත් සාක්ෂි නොමැතිව පවා, ඒවා මෙම පදය පමණක් පාදක කරගත් බව සමහර අය විශ්වාස කරති. නමුත් මෙහි ගැටළුව නම්, කොරින්තියේ අදහන්නන් සැබැවින්ම දේවදූතයන් සමඟ කථාකලේ නම්, ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියාවේ සිටි නිදහස් මතධාරී යුදෙව්වෝද එසේ නොකලේ ඇයිද යන්නයි. දෙවියන්වහන්සේ ශුද්ධාත්මයේ දීමනා ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පිළිගත් සහ නොපිළිගත් දෙකොටසටම අවිචාරවත් ලෙස දානය කලයේක්ද ? ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියාවේ යුදෙව්වෝ අත්දැකුවේ ගාව්‍රියෙල්, මිකායෙල් සහ දේවදූතයන් කථාකල “විශේෂ භාෂාවක්” නොව නමුත් වෙනත් අත්දැකීමකට යෙදූ භාමයයි. ඔවුන්ගේ අත්දැකීම ආරාධයෙන් කථාකිරීමෙන් වන්නට පිළිවන.

(ඇ) කොරින්තිය - ආරාධයෙන් කථාකිරීම

ආරාධයෙන් කථා කිරීමේ (Glossolalia) ප්‍රායෝගික අදහස “දුව (Glosso) කථාව (Lalia) ” ය. එය ක්‍රිස්තියානියට පිට පුදුල්ව පිළිගත්

සංසිද්ධියකි. ක්‍රිස්තියානි නොවන ආගමක පුජකයෙක් හෝ පුජකවරියක්, මිය ගිය අයෙකුගේ ආත්මය හෝ ප්‍රාදේශීය දෙවියෙකු සමඟ සංනිවේදනයේ යෙදෙමින් යැයි පවසමින්, ආවේශයකට හෝ දැඩි ආවේශාත්මක තත්ත්වයකට ඇතුළු වී, භාෂාවක් සේ පෙනෙන නමුත් අර්ථයක් නැති ගබ්ද කිපදවීමයි.

විනාඩියකින් මෙම සංසිද්ධිය ගැන වැඩි විස්තරයක් වර්තමාන සභාවක් තුළ භාෂා කොටසේ අප බලන අතර, දැනට කොරින්තිය ගැන අවධානය යොමු කරමු.

විශ්වයට, කොරින්තියේ ගැටලුව ආරාධයෙන් කටා කිරීම බැව් පෙන්වන බලවත් තැනවිම් පාවුල්ගේ ලියැවිලි තුළ ඇත.

“මම මනුෂ්‍යයන්ගේද දේවදූතයන්ගේද භාෂාවලින් කටාකරන්නෙමි නමුත් මට ප්‍රේමය තැනිනමි හඬනගන පිත්තලට නොහොත් ගබ්ද පවත්වන අත්තලකට සමඟ වී සිටිමි.” (1 කොරින්ති 13:1)

“මම බාලයෙක්ව සිටිය කල බාලයකු මෙන් කටා කලෙමි. බාලයෙකු මෙන් සිතුවෙමි. බාලයෙකු මෙන් කල්පනා කලෙමි. දැන් මම වැඩි වයසට පැමිණ සිටින බැවින් බාලයාගේ දේවල් අත්හැර සිටිමි.” (13:11)

“එසේම ගබ්ද නගන්නාවූ පණතැති දේවල් - නළාව වුවත් විනාව වුවත් - වෙනස් ආකාර ගබ්ද නොකරන්නේ නම්, පිඹින්නේ මොකක්ද, ගායනා කරන්නේ මොකක්දැයි දැනගන්නේ කොහොමද? එලෙසම හොරණාව දනුමාන ගබ්දයක් කරන්නේ නම්, යුද්ධයට සැරසෙන්නේ කවුද?” (14:7-8)

“එසේම නුබලාත් තේරුම් ගන්නට පහසු වන දිවෙන් කටා නොකලොත්, කියන දේ දැනගන්නේ කොහොමද? (14:9)

“මම අත්භාෂාවකින් යාවිඤා කරමි නම්, මාගේ ආත්මය යාවිඤාකරන නමුත් මාගේ සිහිකල්පනාවට ප්‍රයෝජන නැත.” (14:14)

“ආත්මයෙන් ගිහිකා කරමි. සිහිකල්පනාවෙන් ගිහිකා කරමි.” (14:15)

ඉහත සඳහන් පද හයම යෝජනා කරන්නේ කොරින්තියේ කටාකල භාෂා අර්ථ විරහිතවූ බවයි. සිහිකල්පනාවෙන් නොව, වෙනස් ආකාර නොමැති ගබ්දය. මෙම පද ඉවත දැමුවත්, අභ්‍යන්තර ගැන පාවුල්ගේ ඊලඟ සඳහන තීරණාත්මකය.

“අත්‍යන්තාවකින් දැකෙනසක් වචන කථා කරනවාට වඩා මාගේ සිතිකල්පනාවෙන් වචන පහක් කථාකරන්නට කැමැත්තෙමි.” (14:19)

මෙම පදයේ ප්‍රත්‍යක්‍ෂ තේරුම මගනැරීමට ක්‍රමයක් නැත. කොරින්තියේ කථාකල භාෂා සිතිකල්පනාවෙන් නොමැති බැව් පාවුල් පැහැදිලිව පවසයි. එසේ නැතිව ඔහු සිතිකල්පනාවෙන් යුත් වචන පහක්, අසිහියෙන් යුත් වචන දසදහසක් කථා කරනවාට වඩා යැයි අර්ථ විරහිතව ප්‍රකාශ කරයි. කොරින්තියේ තිබුණේ ආරුධයෙන් කථාකිරීම යැයි මෙය ඔප්පු කරයි.

පහත පෙනෙන පරිදි තේවතාවක් පාවුල් මෙය ස්ථිර කරයි :

“සහෝදරයෙනි, නුඹලා බුද්ධිය සම්බන්ධයෙන් දුමයි නොවෙල්ලා.” (14:20, 14:11 සමග නැවත සසඳන්න.)

“ඔබුන් නුඹලාට මුල්මාදයයි කියන්නේ නැද්ද?” (14:23)

“ධර්මවාක්‍ෂ කියන්නන්ගේ ආත්ම ධර්මවාක්‍ෂ කියන්නන්ට යටත්ව තිබේ. මක්නිසාද දෙවියන්වහන්සේ විශ්වුල්කමේ නොව සමාදානයේ දෙවියන්වහන්සේය.” (14:32-33)

පළමු ශ්‍රවණයේදී මෙම අදහස ජනතාව කමිපා කරවයි. පාවුල්ගේ දවස්වල වචනි දෙයක් සිදුනොවූ බැව් පවසමින් ඔවුහු විරෝධය පාත්තෝය. නමුත් කෙනෙකුට ඇසිය නැක්කේ, එසේ නොවන්නේ කෙසේද කියාය. ආරුධකථාව අලුත් සංසිද්ධියක් නොවේ. අද බොහෝ ආගම් තුළ එය නමුචේ. කොරින්තියේ ගැටළුවලට පෙර දිනයන්හි පවා, ඉතිහාසයේ බොහෝ ආගම්තුළු එය වාර්ථාවී ඇත. එය අප සමඟ සැමවිටම සිටී අතර, සමහර විට සැමවිටම සිටිනු ඇත. ක්‍රිස්තියානියේ ආගමනය සමඟ එය ඉවත්ව නොගිය අතර එම නිසා මෙම ගැටළුව පළමු සියවසේ සභාවක් තුළ තිබීම මහත් සහසිද්ධියක් නොවේ.

කොරින්තියේ අනෙකුත් ගැටලු සලකා බලන්න. හේද (1:10-15), වේයනකම (5 පරිච්ඡේදය), නඩුකඩ (6:1-11), ලිංගික අනාචාර (6:12-20), විවාහ ප්‍රශ්න (7 පරිච්ඡේදය), පිළිම (8 පරිච්ඡේදය), පැරණි පුරුදු වලට නැවත යෑම (10:1-13), අවිචාරවත් වන්දනා (11 පරිච්ඡේදය), උත්තානය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම. (15 පරිච්ඡේදය) අත්‍යන්තා වලින් ජනනය කරන ලද “අපිලිවෙල” කොරින්තියේ ඉතාම සුළු ගැටලුව විය.

කොරින්තිය - නිගමනය

නිගමනයකට යාමේදී ඇතිවන ප්‍රශ්න වලින් එකක් නම්, කොරින්තිය විවිධත්වයෙන් යුත් සභාවක් පමණක් නොව බෙදුණු සභාවක්ද වීමයි. එකිනෙකා සමඟ සහෝදරත්වය ප්‍රතික්ෂේප කළ සභාවේ කණ්ඩායම් තනරක් පාවුල් ලැයිස්තුගත කරයි. (1 කොරින්ති 1:10-13) ඔවුන් එක් එක් කණ්ඩායම් සඳහා වෙනස්කම් ගෙන තිබුණු අතර, සමහර විට ධර්මය, එසේම අත්‍යය ගැන කරුණු වලදී වෙන්වී සිටියහ. සිරිත් පරිදි මෙවන් ගැටලුවලදී ඔවුන් ජාතිකභව පවුල් සීමා මත බෙදෙන්නට බොහෝ දුරට ඉඩ ඇති අතර බලවත් පුද්ගලයන් කිහිපදෙනෙකු එක් එක් කණ්ඩායමට නායකත්වය දුන් අතර, ඔවුන් සමඟ ඉතා සංවේදීව කටයුතු කරන්නට පාවුල්ට සිදුවිය.

එක් එක් කණ්ඩායමේ ගති ලක්ෂණ හඳුනාගැනීමට සමහරු උත්සහය දැරූහ. උදාහරණයක් ලෙස, ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියානුවෙකු වූ ඇපලෝස් අනුගමනය කරනවා යැයි පැවසූ අය තිදහස් මතධාරී ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියානු යුදෙව් අත්‍යය කෙරෙහි (සංගීතය, ආවේග, ස්ත්‍රීන්ගේ භූමිකාව සහ දේවදූතයන්ගේ කෘතිය) ප්‍රසාදය දක්වන්නට ඇති අතර, ජේතෘස් කණ්ඩායමට වඩා සංස්ථිතික වන්නට ඇත. (ගලාති 2:11-14 සසඳන්න.) නමුත් මේවා නිතරු පමණක්ය. තමාගේ නම ප්‍රකාශ කල කොරින්තියේ කණ්ඩායම සඳහා ඇපලෝස් හට කාලය නොතිබුණු බැව් පැහැදිලිය. (1 කොරින්ති 16:12)

එක් එක් කණ්ඩායම් සතර සතු නානා ප්‍රශ්න තිබුණු බැව් පෙනෙන අතර, පාවුල් තම ලිපිය පුරාම ඒවා අමතයි. නමුත් ඒ කාගේ කවුරුන්දැයි අපට හඳුනාගත නොහැක.

මෙම තත්වයන් යටතේ මුලු සභාවේම තත්වය විස්තර කිරීම සඳහා අ, ආ, ඇ හෝ ඇ ලෙස එක් පිළිතුරක් නොලැබීම වරදකි. සමහර විට මෙම පිළිතුරු සියල්ලේම මිශ්‍රණයක් තිබෙන්නට ඇත.

පාවුල්ගේ නිගමනය වූ “අත්තෘත වලින් කටා කිරීම තහනම් නොකිරීම” අදහස් කල යුත්තේ, කොරින්තියේ අ, ආ කොටස් තුළ සැබෑ අත්තෘත කටාකරන අය සිටි බවත්, නමුත් 1 කොරින්ති 14 (කලින් පෙන්වා දුන් පරිදි) ඇතුළත්ත සාක්ෂි බොහෝ පෙන්වන්නේ පසුබිමේ කොයිගම් සාධක තිබුණද, ඔහු අමතන ප්‍රධාන ගැටළුව ඈ වීමයි. එනම් අරුධයෙන් කටා කිරීමයි.

මෙම නිගමනය බොහෝ අය කම්පාවට පත්කරවන්නට සමත් නමුත්, ඉතා දුෂ්කර පරිච්ඡේදයක් වන්නට ඇති මෙය සියලු පද සමඟ අනුකූලතාවයේ හැඟීමක් තැනීමට හැකි එකම විසඳුම වෙයි.

2 පරිච්ඡේදය

නූතන සභාවන් තුළ අත්‍යභාෂා

අපි බයිබලයේ “අත්‍යභාෂා” සමාලෝචනය කලෙමු. දැන් අපට වර්තමාන සභාවන් තුළ කටා කරන “අත්‍යභාෂා” , ක්‍රියා 2, 10 සහ 19 පරිච්ඡේදවල පෙනෙන “අත්‍යභාෂාවන්” දැයි දැන ගැනීමට අවශ්‍යය.

ප්‍රශ්නය මෙය නම්, පිළිතුර නැත යන්නයි. අද සභාවන් තුළ ඇසෙන අත්‍යභාෂා නියවිතවම ක්‍රියා පෙනෙහි ඒවාට සමාන නොවන බැව් ඕනෑම කෙනෙකුට දැකිය හැකිය. පෙන්නකෝස්ත දිනයේදී අදහන්නන්ට තමන් ඉගෙන නොගත් සැබෑ භාෂා කටා කිරීමට හැකිවූ අතර තිරණාත්මකව, විදේශිකයන් හට තම ස්වදේශීය භාෂාවෙන් තනවුරු ලෙස සුභාරංචිය දේශනා කිරීමට තරම් හැකි විය. නමුත් අන්භාෂා වලින් කටා කරනවා යැයි පවසන නූතන සභා තුළ මෙය කවදා සිදුවිද?

නූතන “අත්‍යභාෂා” සඳහා විය හැකි පැහැදිලි කිරීම් සොයා බලමු. මේවා අප කොරින්තියේ අත්‍යභාෂා පිළිබඳ සලකාබැඳු සතරමය.

- (අ) හැදෑරූ මිනිස් භාෂා
- (ආ) නොහැදෑරූ මිනිස් භාෂා
- (ඇ) මිනිස් නොවන භාෂා
- (ඈ) ආරාධයෙන් කටා කිරීම

(අ) වර්තමාන අත්‍යභාෂා - හැදෑරූ මිනිස් භාෂාද?

මෙම විකල්පය කොරින්තියට අදාල වුවද, නූතන සභාවන් තුළ කාරණා සම්බන්ධව අපට එය ඉවත දැමිය හැක. පාසැල්දී භාෂා ඉගෙනගත් අය එයට යෙදවූ දැඩි වෙහෙස ගැන හොඳින් දන්නා අතර, තම හැකියාවන් යුද්ධාත්මයට ආරෝපණය කිරීමට කොහෙත්ම අකමැතිය.

(ආ) වර්තමාන අත්‍යභාෂා - නොහැදෑරූ මිනිස් භාෂාද?

නියවිතය පෙන්වාදීමේ අවදානම යටතේ, ක්‍රියා පරිච්ඡේද 2, 10 සහ 19 තුළ ක්‍රියා කළ ක්‍රමයට නූතන සභාවන්ට අත්‍යභාෂා කටාකල හැකි නම්, එය ඔවුන් දේශනා කිරීම සඳහා යොදාගත යුතුය. පාපන්දු ක්‍රියා පිටිවල දහස්

ගණකක් අයහට මහත් නම් ඇති විදෙස් ධර්මප්‍රචාරකයෝ කටා කරන විට, ජේතෘස්ථ පරිවර්තකයෙක් උවමනා නොවුනායේ ඔවුනටද පරිවර්තකයන් අවශ්‍ය නොවනු ඇත. මක්නිසාද යුද්ධාත්මය පරිවර්තනය කරන බැවිනි. නමුත් වර්තමානයේ බොහෝමත් උද්යෝගි අභ්‍යන්තර කටා කරන්නන් හට, එකම විද්යේ හෝ ගමේ සිටිනා වෙනත් භාෂාවක් කටාකරන අයහට පවා සුභාරෝපිය දේශනා කළ නොහැක.

කිරිඳිගණයේ යාපනි පෙන්නන්නේ, නුතන “අභ්‍යන්තර” සැබෑ භාෂා නම්, ඒවා කටා කරන්නන්ගේ වටපිටාවෙහි නොමැති අයගේ භාෂා බවයි. විඛේටි හෝ එක්කිමෝ වැනි විවිභූ භාෂා කටා කිරීමේ දීමනාවතමනට ඇති බැව් සමහරු පැවසීම විරල නොවේ. මෙය ආරක්ෂිතව කල හැකි විධියේ ප්‍රකාශයකි. නමුත් එවැන්නෙක් සරලවම වංචනිකයෙකි. එම “අභ්‍යන්තර” හඬපටියක් දඟ භාෂාවේදියෙකු වෙත රැගෙන ගියහොත් ඔබට සැම විටම ව්‍යතිරේකයක් නොමැතිවම එම තැනැත්තා විඛේටි හෝ එක්කිමෝ හෝ පමණක් නොව, වටහාගත හැකි කිසිම භාෂාවක් කටා නොකරන බැවිද පවසනු ඇත.

බොහෝ කියවන්නන් මෙයින් කම්පාවට පත්විය හැකිය. තවමත් කොයා නොගත් භාෂාවක් එම තැනැත්තා කටා කරන බැව් අප නොසිතන්නේ කෙසේද? අමේසන් වැසි වනාන්තර හෝ බෝර්නියෝ වනාන්තරයේ ගෝත්‍රිකයන්ගේ කොයා නොගත් භාෂා තිබේද? නැත.

පළමුව, “කොයා නොගත්” භාෂා තවදුරටත් නොමැත. මෙම පොත් පිංච බයිබල් විෂයයක් මත නිසාම, එය එසේවන්නට කදිම සහසිද්ධියක්වන්නේ එක්සත් බයිබල් සමාගම් සහ එවැනි ආයතන වලට ස්තූතියක්වනටය. පසුගිය වසර 150 තුළ බයිබලය හෝ අලුත් ගිවිසුම, සංස්කරණ 5000 කට අධික ප්‍රමාණයකට පරිවර්තනය කර ඇති. මෙය ලෝකයේ පවතින නිශ්චිත භාෂාවන්ට අධිකය. අද එක් මිටියාවතක පිටත්වන සියගණනක් කටා කරන්නවුන් සංඛ්‍යාවක් පමණක් ඇති, උපභාෂාවන්ගේ උපභාෂාවන්ට පරිවර්තනය කිරීමේ තත්ත්වයට අප පැමිණ ඇත. මෙම දහස් සංඛ්‍යාත පරිවර්තන ක්‍රියාවලියේදී, පරිවර්තකයන් යඛිදකෝෂ සහ ව්‍යාකරන පොත් සම්පාදනය කර ඇති අතර, සුවිශාල දත්ත ප්‍රමාණයක් එකතු කොට ඒවා විශ්ව විදුල සහ භාෂා පර්යේෂණ ආයතන තුළ ගබඩා කර විශ්ලේෂණය කරනු ලබති. තමා කටාකරනවා යැයි අභ්‍යන්තර කටාකරන්නෙකු පවසන “කොයානොගත්” භාෂා තවදුරටත් අද ඉතිරිවී නොමැත.

දෙවැනුව, බයිබල් සමාගම් වල ක්‍රියා නොමැතිව පවා, විවිධ භාෂා අතර මිනිසුන් සිතනවාට වඩා ප්‍රභේදය අඩුය. බොහෝ සජීවී භාෂා එක් ප්‍රධාන භාෂා පවුලක් තුළට වැටෙන අතර, සංසන්දනාත්මක භාෂාවේදීන් විසින්

පහසුවෙන් හඳුනාගැනේ. උදාහරණයක් ලෙස, ඉංග්‍රීසි, රුසියානු සහ හින්දි සියල්ල අයත් වන්නේ ඉන්දු-යුරෝපීය භාෂා පවුලටය. ඒවා විවිධව ගවේද නැගෙන නමුත්, ඒ සියල්ල පොදු ව්‍යුහයක් කොටස් කර ගනී. ලතින් සහ සංස්කෘත වැනි මල භාෂා වලටද මෙය පොදුය. මක්නිසාද නූතන භාෂා පවුල් වල පුරාණයෝ මේවාය. යම් නියචිත භාෂාවක් නොදැන වුවත් භාෂා පවුල කුමක්දැයි භාෂාවේදියකුට හඳුනාගත හැක. උදාහරණයකට, ඔහුට කාසි නොවැටහෙන්නට පුලුවන. (ඊසාන දිග ඉන්දියාවේ වැසියන් 500,000 ක් පමණ කටා කරන්නාවූ මෙය, ඔහු දැන සිටියා නම් පුදුමය), නමුත් එය ඔස්ට්‍රෝ-ආසියාතික භාෂා පවුලේ සාමාජිකයෙක් බැව් ඔහු ඉක්මනින් හඳුනාගන්නා අතර, තව පරීක්ෂණ ස්වල්පයකින්, පවුලේ මොත්-කෙමර් උපකණ්ඩායමේ සාමාජිකයෙකු බැව්ද හඳුනාගනී. ඔහු භාෂාව නොදනී, නමුත් එය සැබෑ භාෂාවක් බැව් ඔහු දැනගනු ඇත. අනෙක් අතට, “නොදන්නා” ඔයකින් කටාකරනවා යැයි ප්‍රකාශ කරන ක්‍රිස්තියානියෙකුගේ හඬපටයක් භාෂාවේදියෙකුට දී බලන්න. මෙය භාෂාවක් නොවේ යැයි ඔහු වනාම පවසනු ඇත. එහි ව්‍යුහයක් නොමැති කම නිසා එය පෘථිවියේ කොහේවත් ඇති භාෂා පවුලක සාමාජිකයෙක් විය නොහැක. කෙටියෙන්, එය තේරුම්ක් නැති ප්‍රභවයකි.

පවුල්ගේ වදන් සමහ මෙය ගැලපේ :

“යම් පමණ වෙනස්වූ භාෂාවල ලෝකයේ ඇත්ද එයින් එකක්වත් අර්ථ රහිත නැත.” (1 කොරින්ති 14:10)

පවුල් මෙම වචන ලිවේ වසර 2000 කට ඉහතදීය. වාග්විද්‍යා එය අනුමත කිරීමට එවැනිම කලක් ගතවිය. විචිත්‍ර හෝ “සොයානොගත්” මිනිස් භාෂාවකින් කටා කරන්නේ යැයි පවසන කවුරුන්හෝ දැනගත යුත්තේ, පටිගත කරන යන්ත්‍රයක් මාර්ගයෙන් ඔවුන් සැනෙකින් වංචනිකයන් ලෙස එළිදරව් කල හැකි බවයි.

අවසානයේදී අපට ආ විකල්පය ඉවත දැමිය හැක. සතාවත් භූප්‍රදී ඔබට ඇඳෙන භාෂා නූතන මිනිස් භාෂා නොවේ.

(ඇ) වර්තමාන අනන්‍යභාෂා - මිනිස් නොවන භාෂාද?

“පිටසක්වල භාෂා” අපට ඉවත දැමිය හැකි බවට බොහෝ කියවන්නන් එකඟවනු ඇත. අතහැර, මත පිටින් නොමැති බැව් අනන්‍යභාෂා ගවේෂණ පෙන්නවා දීමට අමතරව, කුඩා හරිත මිනිසුන්ගේ භාෂාවෙන් කටා කිරීමේ දීමනාව මිනිසුන්හට ශුද්ධාත්මය දෙන්නේ ඇයි ? මෙම විකාර අදහස ණයගැති වන්නේ සිතමාව සහ රූපවාචනිකියටයි, බයිබලයේ කිසිවකට නොවේ.

වඩා සුලභ, වඩා බුද්ධිගෝචර ප්‍රකාශය නම් නූතන සනාතන කථා කරන අන්‍යතාෂා 1 කොටින්ති 13:1 හි සඳහන් “දේවදූතයන්ගේ නාෂා” වන බැවිනි. නමුත්, “දේවදූතයන්ගේ නාෂා” තනවන්නේ අලෙක්සැන්ඩ්‍රියානු යුදෙව්වන් අතර තිබූ ප්‍රමුද්‍රිත වන්දනාවන අතර සියලුම සාකච්ඡා පෙන්නන්නේ ආරුධයෙන් කථා කිරීම “දේවදූතයන්ගේ නාෂාවට” තවත් නමක් ලෙසිනි.

(අ) නූතන “අන්‍යතාෂා ආරුධයෙන් කථා කිරීමටද?

එසේය. සියලුම ප්‍රවීණයෝ පවසන්නේ එයයි. (දෙව්වරුන්ගේ කටහඬ, ඩී. ක්‍රිස්ටි මරේ. අන්‍යතාෂා වලින් කථා කිරීම, එෆ්. ගුඩ්මන්. අන්‍යතාෂා වලින් කථා කිරීමේ මනෝවිද්‍යාව, ජේ. පී. කිල්ඩාල්. මිනිසුන්ගේ සහ දේවදූතයන්ගේ නාෂා, ඩබ්. ජේ. සමරින්. ආදිය) ආරුධයෙන් කථා කිරීම නියවිතවම කුමක්දැයි සත්තකින්ම ප්‍රවීණයන් අතර වෙනස්කම් ඇති වුවත්, විවිධ විශේෂඥ වෙනස්කම් ඇති අය (නාෂාවේදීන්, මනෝවිද්‍යාඥයින්, මානව විද්‍යාඥයින්) මෙම සංසිද්ධිය ගැන විවිධ නිර්ණායක සහ විස්තර කිරීම් කලද, එක් දෙයක් මත ඒ සියල්ල එකඟය. අන්‍ය නාෂා සැබෑ නාෂා නොවේ.

බොහෝ මානව විද්‍යාඥයින් සහ සමාජ විද්‍යාඥයින්, ක්‍රිස්තියානි “අන්‍යතාෂා කථා කිරීම” අන්‍ය ආගම් තුළ ආරුධයෙන් කථා කිරීමේ අන්‍යාසය සමඟ නොවෙනස් බව සලකත්. මෙය එක් පැත්තකින් එලෙසම ගබ්දා නගන නිසා වන්නට ඇති අතර එම වෛද්‍ය ලක්ෂණම ඇති නිසා (වැඩිවන නාඩි වැටීමේ අනුපාතිකය, කැරකැවිල්ල) සහ කණ්ඩායම් සමඟ එකම සමාජීය ක්‍රියා ඉටුකරන බැවින්ය. (පුද්ගලයෙකුගේ අනාවැකියකට අධිකාරිය සැපයීම් හෝ සාමාජිකත්වය සමඟ “අයිතිවාසිකම්” හැඟීම)

ක්‍රිස්තියානි නොවන ආගම් තුළ ආරුධයෙන් කථා කිරීම සාමාන්‍ය සිද්ධියක් බැවින්, ක්‍රිස්තියානි නොවන අයෙකු අන්‍යතාෂාවකින් කථා කිරීමේදී එය කිසිත් නොනඟවන බවත්, ක්‍රිස්තියානියෙකු එසේ කරන විට එය දෙවියන් වහන්සේගේ එළිදරව්වක් ලෙසත් අප සතතිකවන්නේ කෙලෙසද? නව ගිවිසුම ක්‍රිස්තියානි සහ ක්‍රිස්තියානි නොවන අන්‍යතාෂා අතර වෙනසක් නොදක්වයි. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ අන්‍යතාෂා ගැනත් මෙසේ පැවසීමේදී ඇතුළත් කරන්නට ඇත.

“යාවිඤ්ඤා කිරීමේදී අන්‍ය ජාතීන් මෙන් නිර්ථකවූ වචන කියාගෙන කියාගෙන නොයල්ලා.” (මතෙව් 6:7)

3 පරිච්ඡේදය

වර්තමාන සභාව සහ ආත්මික දීමනා

අප මෙතෙක් දුර මගහැරිය නමුත් තවදුරටත් මගහැරිය නොහැකි ප්‍රශ්නයක් නම්, වර්තමානයේදී ශුද්ධාත්ම දීමනා අයත් කර ගැනීමයි.

පාවුල්ගේ සාකච්ඡා

පාවුල්ගේ මෙම ප්‍රකාශය නිසා ප්‍රශ්නය මග හැරිය නොහැක.

"ප්‍රේමය කිසි කලෙක පහවන්නේ නැත. අනාගතවාක්‍යයේ වුවත් නැති වන්නේය. භාෂාවුවත් නවතින්නේය. (1 කොරින්ති 13:8)

අපෝස්තුලුවරුන්ගේ මරණීය පසු ආත්මික දීමනා නැවතුනු බැව් බොහෝ අය ඇදහීමට එක් වැදගත් හේතුවක් වනුයේ මෙම පදයය. දෙවැනි හේතුව, නව ගිවිසුමේ අත් තැබීමෙන් (ක්‍රියා 8:17, 19:6) පමණක් මෙම දීමනාව පවරන ලදී. නමුත් අත් තැබීමේ සැබෑ දීමනාව පවරනු නොලැබූ බැව් පෙනී යයි. (ක්‍රියා 8:19) එම නිසා අපෝස්තුලුවරු මියගිය විට ආත්මයේ දීමනා පැවරීමට කෙතෙක් නොමැතිවූ අතර අත්තිමේදී අපෝස්තුලුවරුන්ගෙන් එම දීමනාව ලබාගත් අයද මියගියහ. මෙම ක්‍රමයෙන් අනන්‍යතා දීමනාව මිය ගියේය.

සභා ඉතිහාසඥයන්ගේ සාකච්ඡා

සභාවේ ඓතිහාසික වාර්තා මෙය ස්ථිර කරයි. අපෝස්තුලුවරුන්ගේ මරණීය පසු ක්‍රියා පොතේ වාර්තාවී ඇති බෝධිනිය භාෂා නැවත ඇතිවීම ගැන වාර්තා නොමැත. අනන්‍යතා පිළිබඳ වාර්තා සොයාගත හැක්කේ අද සභාවන් තුළ ඇතිවන ආකාරයේ ඒවාය.

පහත සඳහන් වන්නේ ප්‍රභාසම්පන්න දේශකයෙකු වූ මොන්ටේනස්ගේ විස්තරයකි. (ක්‍රි.ව. 160 පමණි)

"ඔහු අත්වෙසක්වී සැනෙකින් උඩගුවෙන් යන ප්‍රමෝදයෙන් මෙන් දොඩවන්නටත්, අදහන දේ මුමුණන්නටත්, කෙදිරිගාන්නටත්, ආරම්භයේ සිට වාර්තානුකූලව පවරනු ලැබූ නිත්‍ය සිරිතට විරෝධී ආකාරයකට අනාවැකි කීමටත් පවත් ගනී. එම අවස්ථාවේ ඔහුගේ ව්‍යාප්ත දොඩවීම් ඇසු

සමහරෙක් කුපිතව..... නමුත් අනෙකුත් අය ශුද්ධාත්මයෙන් සහ අනාවැකි කීමේ දීමනාවෙන් තමන් වැඩි සිටි යැයි සිතමින් ප්‍රබෝධවන්නටත් සතුටින් ඉපිලෙන්නටත් පටන්ගති. ඔහු ස්ත්‍රීන් දෙදෙනෙකු කළඹා අවිචාරීව අසාධාරණව, අද්භූතව කථා කරන්නට ඔවුන් ව්‍යාජ ආත්මයෙන් පිරවීය.” (එවිස්සේවයස් ඉතිහාසය 5:16)

මාකස් (ක්‍රි.ව. 140 පමණ) තමාගේ තවත් ප්‍රකාශමයෙන් දේශනාකරුවෙකුගේ විස්තරයක් පහත ඇත :

“ඔහු තම අනාවැකි දීමනාව සුළු සුළු යැයි සලකා සියල්ල සමහර බෙදාගති. ඔහු, විශේෂයෙන් කාන්තාවන් කෙරෙහි තමා කැප කරන අතර වංශවත්, යෝනන ලෙස ඇඳපැඳගත්, බොහෝ ධන සම්පත් ඇති අය නිතරම තමා දෙසට ඇඳගත්තේ මෙවන් පොළඹවන සුළු වදන් වලින් ඔවුන් ඇමතිමෙහි. ඔබ සමහර මාගේ අනුග්‍රාහික දීමනාව බෙදා ගැනීමට මම ආයා කරමි. බලන්න, අනාග්‍රාහිත දීමනාව ඔබ මත බැස ඇත. ඔබගේ මුඛ විවර කොට ඔබට පැමිණෙන ඕනෑම දෙයක් ප්‍රකාශ කරන්න. ඔබ අනාවැකි පවසනු ඇත. එවිට ඇය මෙම වදන් වලින් අකංකාරකමින් පිරී සහ ප්‍රමුද්ගව, අනාවැකි ප්‍රකාශ කරන්නට යන්නේ තමාගේ යන අපේක්ෂාවෙන් උත්තේජනයවී, ආවේගයෙන් ඇයගේ හදවත ප්‍රවණ්ඩව ස්පන්දය වී, අවශ්‍ය නිර්නිත මට්ටමට අවතිර්ණය වී, හිස් ආත්මයකින් උණුසුම් වුවකින් අපේක්ෂා කළ හැකි විධියේ, ඇයට පැමිණෙන විකාර කිහිපයක් නිකරුණේ මෙන්ම අවිචාරමත් ලෙස දෙබවිධි. මෙතැන් සිට ඇය තමා අනාගත වක්තෘවරියක් ලෙස සලකයි.” (දුර්ලබ්ධියට එරෙහිව, ඉරේනියස් 1:14)

පෙත්තකෝස්තයේදී (ක්‍රි.ව. 30 පමණ) දෙන ලද අත්‍යන්තා දීමනාව සහ වසර 100ක් තරම් පසුව පැවැත්වූ දේ අතර මනා හිඬාසට ඉහත සඳහන් වූ දේ පැහැදිලි කාඛයයි. මෙම “දෙබවිම්” සහ “විකාර” නියවිතවම මොනවාදැයි අපට සහතික නොමැති වුවත්, මෙම යුගයේ නොහැසි ඉතිරිව සිටි එක් ක්‍රිස්තියානි ලේඛකයෙක් (පියට්ස් සොරියා) 4:142) අද සතාවන් තුළ ඇසිය හැකි ආරුධයෙන් කථා කිරීමට සමාන අර්ථ විරහිත මාත්‍රා වාර්තා කරයි.

තෙවැනි හේතුව නම් සරල නිරීක්ෂණයයි. අද කිසිවෙකු සතුව දීමනාව ඇත්නම් එය අපේක්ෂාකරුවරු සතුව තිබුණායේ නොව බොහෝ තනුක විලාශයකිනි. අපේක්ෂාකරුවරුන් සතුව මියගියවුවත් නැගිටුවීමේ හැකියාව තිබුනි. (ක්‍රියා 9:40, 20:11) නමුත් වර්තමාන ක්‍රිස්තියානි සුවකරන්නන් හට කැක්කුම් සහ වේදනා තාවකාලිකව සුව කිරීමට වඩා කිසිවක් නොකල හැකි අතර, ක්‍රිස්තියානි නොවන ආගම් වල සුව කරන්නන්ට වඩා නිතරම කුසලතාවයෙන් බොහෝ අඩුය.

මෙයින් අදහස් කරන්නේ දෙවියන්වහන්සේට සුව කල නොහැකි බැව් නොවේ. මක්නිසාද “අදහිල්ලේ යාවිඤ්ඤාවෙන් රෝගාතුරයාට සුවය ලැබේ.” (යාකොබ් 5:15) නමුත් එහි සුව කිරීමේ දීමනා සමඟ කිසි ගණුදෙනුවක් නොමැති අතර එය සරලව දෙවියන්වහන්සේ යාවිඤ්ඤාවට පිළිතුරු දීමයි. විශ්වාසයෙන් සුව කරන්නෙක් සොයන්නට යාකොබ් ජනතාවට අවවාද නොකරන අතර ඒ වෙනුවට අපහට “සුවය ලබන පිණිස එකිනෙකා උදෙසා යාවිඤ්ඤා කරන්නට” (යාකොබ් 5:16) පවසන බැව් සටහන් කරන්න.

දීමනා රහිත ආත්මය

ආත්මය ගැන බොහෝ පටලැවිලි ඇත්තේ බොහෝ අය ආත්මය සහ ආත්මික දීමනා වෙන්කොට හඳුනා ගැනීමට අපොහොසත් නිසාය. ගෝලයන් සඳහා ආත්මය දානය කිරීමට පෙන්නකෝස්ත තෙක් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ බලා නොසිටි බැව් දැනුවත්ව සිටින්නේ කිදෙනාද? ඇත්ත වශයෙන්ම උත්තානය වූ වනාම, උන්වහන්සේ ඔවුන්ට දර්ශනය වූ පළමු වාර්ෂේදීම ආත්මය දානය කරන ලදී.

“උන්වහන්සේ මෙසේ කියා, ඔවුන් දෙසට හුස්ම හෙලා : ශුද්ධාත්මයාණන් පිළිගනිල්ලා යැයි කී සේක.” (යොහන් 20:22)

මුලු නව ගිවිසුම පුරාම ආත්මය ගැන වඩාත්ම වැදගත් වන්නේ යොහන් 20:22 විය හැකි නමුත්, වඩාත්ම අඩුවෙන් දැනෙන්නේ එයටය. මෙයට හේතුව නම් ආත්මය ගැන මිනිසුන් සිතන විට ඔවුන් දාන ගැන පමණක් සිතන නිසා යොහන් 20:22 ඔවුන් ව්‍යාකූලත්වයට පත්කරන නිසාය. එය හැඟවූයේ කුමක්ද? යේසුස්වහන්සේ කුමක් කරමින් සිටියේක්ද? ගෝලයෝ ආත්මය ලැබූ නමුත් තවමත් ප්‍රාතිහාර්යය නොකර සිටියේ කෙසේද?

නෝඩුවාව නම් යේසුස්වහන්සේ ගෝලයන් මත හුසම හෙළිමයි. “ආත්මයේ” පදගත අරුත “හුස්ම” ය. බොහෝ පැරණි ගිවිසුම් කොටස් වල එය “හුස්ම” ලෙසින් පරිවර්තනය කොට ඇත. යේසුස්වහන්සේ කරමින් සිටියේ, උත්පත්ති 2:7 හි දෙවියන්වහන්සේ ආදම් තුළට පීචනයේ හුස්ම හෙලූ සේ සමාන්තරයක් ක්‍රියාත්මක කිරීමයි. අනන්‍යා නෝ සුව කිරීම් නෝ සමඟ මෙම “ආත්මයට” කිසි ගණුදෙනුවක් නොමැති වූ අතර, නව මැවීමක් තුළට ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පීචනයේ හුස්ම හෙළීම සමඟ සියලු ගණුදෙනුව තිබුණි.

යේසුස්වහන්සේගේ මෙම කුඩා රහස්‍යමේ උපමාව - තම ගෝලයන් මත හුස්ම හෙළීම - “නව මිනිසා”, “නැවත උපත”, “නව පීචනය”, අලුත්

මැවිල්ල” යනාදිය ගැන නව ගිවිසුමේ සියලු කොටස් වටනා ගැනීමේ මුල්ගලක් වන්නේය. නව ගිවිසුමේ “ආත්මය” තඳනා ගැනීමටද එය මුල්ගලක් වන්නේය. යොහන් 20:22 හි ආත්මය සහ ක්‍රියා 2:11 හි දීමනා දෙක එකම නොවේ යැයි වටනාගත් පසු, රෝ, කොලොස්සි සහ එපිස වැනි පොත්වල සඳහන් “ආත්මය” වටනා ගැනීම සැනෙකින් පහසුවනු ඇත.

නව ගිවිසුමේ අභිවිශාල ගණනක් ස්ථාන වල “ආත්මය” සඳහන් කිරීමේදී එය පවසන්නේ දීමනා නොව, අලුත් ආත්මික ජීවන මාර්ගයක් බව සන්දර්භය පෙන්වයි. ඔබ මාගේ වචනය පිළිනොගන්න. ඔබට සියලු ලිපි කියවා යොහන් 20:22 හි ආත්මය, ක්‍රියා 2:11හි දීමනාවලට වඩා සන්දර්භයට ගැලපෙනවා නොවේදැයි තීරණය කරන්න.

මෙම පූර්ණ ගැටලුවේ දුක්මුසු ව්‍යාපේක්ෂිතය නම්, අනන්‍යතා කථා කිරීම නිවැරදි බවට ඇති සියලුම කාසම් අප නොතලකා හැරියද (1 කොරින්ති 13:8 හි පාවුල්ගේම අවවාදය, ක්‍රියා පොතේ කාසම්, ඵෙතිකායික කාසම්, නූතන විද්‍යාත්මක කාසම්), නූතන අනන්‍යතා කථාකරන්නන්ගේ කාරණය එක් මිලිමීටරයක් හෝ ඉදිරියට නොයන බවයි. මේ ගැන සිතන්න. පාවුල් ලේඛන ගත කරන අවස්ථාවේ සැබෑ දීමනා සැබෑවින්ම පැවති බැව් අපි දැනිමු. නමුත් ඒවායේ පැවතිමට එරෙහිව, 1 කොරින්ති 14 හි අනන්‍යතර කාසම් (මෙම පොත් පිංවෙති 1 වැනි පරිච්ඡේදයෙහි ඇ විකල්පය යටතේ එය අපි දුටිමු) ඉතිකරන්නේ එම අවස්ථාවේදී, සැබෑ දීමනා නිමාවන්නට කලින්ම, මිත්‍යා දීමනා විසින් එවිටමත් ගැටලු හටගත්වා තිබුණු බවයි. එකල එය සැබෑවක් වී නම්, අද කෙතරම්ද ?

(ශුද්ධාත්මය ගැන ඔබට තවත් දැනගන්නට උවමනා නම්, තවත් පොත් පිංවක් සඳහා මෙම පොතෙහි පසුකවරයෙහි ඇති ලිපිනයට ලියන්න.)

4 පරිච්ඡේදය

වර්තමාන ක්‍රිස්තියානීන් අන්‍යභාෂා වලින් කථාකල යුතුද?

දැන් අපට පවුල්ගේ ප්‍රකාශයට නැවත යා හැක.

“නුඹලා සියල්ලන් අන්භාෂා වලින් කථා කරනවාට කැමැත්තෙමි.”
(1 කොරින්ති 14:5)

අන්‍යයන් මෙන් “දේවදූතයන්ගේ භාෂාවලින්” කථා කිරීම උනන්දු කරනවාට වඩා “නුඹලා සියල්ල සැබෑ භාෂා වලින් පෙන්නකොස්ත දවසේ අපෝස්තුලුවරුන් මෙන් - කථා කරනවාට කැමැත්තෙමි” යි ලෙස මෙය වටහා ගැනීමට දැන් අප අති තරම් සාක්ෂි දැක තිබිය යුතුය. අද සිසිවේකු හට විදෙස් බසකින් සැබෑලෙස සුභාරංචිය දේශනා කිරීමට හැකි නම්, දෙවියන්වහන්සේ ඔවුන් සමඟ ගමන් කරන සේකවා.

තවද, කොරින්තියේ තිස්වීණ ගැටලුවක් මෙතැනදී පවුල් ආමන්ත්‍රණය කල බැව් සිහිතබා ගැනීමටද වටි. සියල්ලන් අන්‍යභාෂා වලින් කථා කිරීම අවශ්‍ය බැව් ඔහු සැබැවින්ම සිතුවේ නම්, තමාගේ අන් කිසිම ලිපියක අන්‍ය භාෂා පිළිබඳ සඳහන් නොකරන්නේ ඇයි ?

රෝම 12:6-8 පහත සඳහන් දීමනා ලැයිස්තුගත කරයි. අනාගත වාක්‍ය, සේවය, ඉගැන්වීම, උපදේශදීම, නායකත්වය, නායකත්වය, කරුණාව, නමුත් අන්‍යභාෂා නොමැත. අනාගත වාක්‍යයේ අදහස අන්‍යභාෂා යැයි සමහරු ප්‍රකාශ කිරීමට හැකි නමුත් මෙය ප්‍රලාපයකි. මේවා වෙනස් අදහස් දෙකක් බැව් පවුල්ම පැහැදිලි කරයි.

“නුඹලා සියල්ලන් අන්භාෂා වලින් කථා කරනවාට කැමැත්තෙමි. නමුත් නුඹලා ධර්මවාක්‍ය කියනවාට ඊට වඩා කැමැත්තෙමි. අන්භාෂා වලින් කථා කරන්නාට..... වඩා ධර්මවාක්‍ය කියන්නා උතුම්ය.” (1 කොරින්ති 14:5)

නවගිවිසුමෙහි “අනාගත වාක්‍ය” හැඟවිය හැක්කේ අනාවැකි කිම නමුත් වඩා පුදුල් ලෙස එය දේශනා කිරීම, සුභාරංචිය අර්ථ දැක්වීම සහ දෙවියන්වහන්සේ ප්‍රශංසා කිරීම හැඟවිය හැක. සෑම විටම වටහාගත හැකි භාෂාවෙහි, “දෙවිවීම” ලෙස එය කොතැනකවත් හඳුන්වාදී නොමැත.

පවුල් අපගේ අධිකාරිය ලෙස අප ගත්තේ නම්, “මහත්” ප්‍රශ්නය වන්නේ අද ක්‍රිස්තියානීන් හට අන්‍යභාෂා වලින් කථා කිරීමේ හැකියාව නොව

නමුත් ඔවුන් සේවයට, වැටහෙන ලෙස අනාවැකි කීමට, ඉගැන්වීමට, උනන්දුවට, අනන්‍යත් සඳහා තනාගවන්න වීමට, නායකත්වය සහ කරුණාව පෙන්වීමට (රෝම 12:6-8) හැකි දැයි බැලීමය. අනන්‍යතා පිළිබඳ වචනයක්වත් නොමැතිව - මේවා ඉලක් කරගත යුතුයැයි පාවුල් රෝමවරුන්ට ප්‍රකාශ කළේය.

පාවුල් ලියන ලද සියලු සහා සලකා බලන්න. රෝමවරු, ගලාතිවරු (අන්තියෝක, ඉකෝනියම්, ලිස්ත්‍රා සහ දෙර්බෙ), එපිසියන්වරු, පිලිප්පිවරු, කොලොස්සිවරු (අසල්වැසි ලමීදිසිය ඇතුළුව), තෙසලෝනිවරු සහ එළිදරව් ආරම්භයේ සහා සතට දුන් පණිවිඩය සලකා බලන්න. මෙම සියලු ලිපිවල අනන්‍යතා වලින් කටා කිරීම එක්වරක් හෝ සඳහන් කරනැත්තේ ඇයි ? ඔහුට හෝ ඇයට “ආත්මය ඇති” බැව් පෙන්වීමට අනන්‍යතාවෙන් කටා කිරීම කෙතෙකුට වැදගත්වුවා නම්, අනෙකුත් සහා සඳහා එය ප්‍රකාශ නොකළේ ඇයි ?

මෙවැනි කැලඹිල්ලකට තුඩුදුන් - කොරින්තියේ අනන්‍යතා කටා කිරීම, අනෙකුත් සහා ආදර්ශයක්සේ අනුකරණය නොකල යුතුයැයිසේ සැලකූ, පාලනය කිරීමට පාවුල් උත්සහ කල ස්ථානීය ගැටලුවක්ය යන්න නැවතත් මෙය ස්ථිර කරයි.

කොරින්තිය සහ වර්තමාන සහා සැසඳීම

අප 1 කොරින්ති 14, යෝබියේ ගිවිසුම සහ ෆිලෝ සැසඳීමේ, අපට එකට පොදු කරුණු තමුඛු බැව් සිහිකර ගන්න.

1. ස්ත්‍රීන්ගේ ප්‍රමුඛ භූමිකාව
2. සංගීතයේ සහ ගායනයේ වැදගත්තාවය
3. ආත්මයෙන් “පොළඹවනු ලැබීම”
4. අනන්‍යතා වලින් කටා කිරීම

කොරින්තියේ සහා සහ ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියාවේ යුදෙව් තෙරපියුටියාව සමඟ තිබූ සම්බන්ධය පෙන්වීමට එය ප්‍රමාණවත්ය. නමුත් එම කරුණු සතර කිසිවෙකුට තමුඛවන්නේ කොතැන්හිද? වර්තමානයේ “ශුද්ධාත්ම” සහා ලෙස සාමාන්‍යයෙන් හඳුන්වන දැයට ඒවා කනස්සලු ලෙස සමාන නොවන්නේද?

පාවුල්ගේ දවස්වල කොරින්තියේ (සහ ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියාවේ) සහ වර්තමාන “ශුද්ධාත්ම” සහා තුළ සිදුවන දෙයෙහි දැඩි සාමාන්‍යතාවය හේතුවෙන්, කොරින්තිවරුන්ට පාවුල්ගේ අවවාද කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමට නූතන සහා වන් බලාපොරොත්තුවීම සාධාරණය.

අත්‍ය භාෂා සඳහා පරීක්ෂණයක්

එදා සහ අදට, අත්‍යභාෂා පාලනය කල යුතු ව්‍යවස්ථා පාවුල් ඉදිරිපත් කල 1 කොරින්ති 14:27-35, අත්‍ය භාෂා කථා කිරීමේ අත්‍යාසයේ යෙදෙන සභාවල් සඳහා යුතු පද කණ්ඩයයි.

"යමෙක් අත් භාෂාවකින් කථාකරේ නම්, දෙදෙනෙක් නොහොත් වැඩි වුනොත් තුන්දෙනෙක් පමණක් එක්කෙනෙක් පසා එක් කෙනෙක් එසේ කෙරේවා. එක් කෙනෙක් තේරුම්කර දේවා. තේරුම් කරදෙන කෙනෙක් නැත්නම්, ඔහු සභාවේදී නිශ්ශබ්ද වේවා. තමාටත් දෙවියන්වහන්සේටත් කථා කෙරේවා." (1 කොරින්ති 14:27-28)

"ඉද්ධවත්තයන්ගේ සියලු සභාවන්හි එසේමය. ස්ත්‍රීහු සභාවලදී නිශ්ශබ්දව සිටින්නවා මක්නිසාද කථා කරන්නට ඔවුන්ට අවසර නැත. ව්‍යවස්ථාවෙන් කියා තිබෙන ලෙස ඔවුහු යටත්ව සිටින්නවා..... සභාවේදී කථා කිරීම ස්ත්‍රීයකට ලැජ්ජාවක්ය." (1 කොරින්ති 14:33-35)

මෙම පද කණ්ඩ පෙන්වන්නේ :

- 1. වචන මුද්ධිගෝචර විය යුතුය. (14:9, 19)
- 2. 2 හෝ 3 දෙනෙක් පමණක් උපරිම වශයෙන් කථාකළ යුතුය. (14:27)
- 3. ඔවුන් එක් අවස්ථාවකදී එක් අයෙක් කථාකල යුතුය. (14:27)
- 4. පරිවර්තකයෙකු සිටිය යුතුය. (14:27)
- 5. ස්ත්‍රීන් හට කථා කිරීමට අවසර නැත. (14:33-35)

පාවුල්ගේ ව්‍යවස්ථා අද ව්‍යවහාර කිරීම.

අත්‍යභාෂා වලින් කථා කිරීමට කැපවු කිසිම සභාවක් මෙම ව්‍යවස්ථාවන් පිළිගෙන ඇති බවක් නම් නොපෙනේ. එසේ කරන්නාවූ අය, අත්‍ය භාෂා රැස්වීම් තුළින් ආවේය සහ හැඟීම් ඉවත්ව යන බවත් "අපිළිවෙල" (පාවුල්ගේ වදන) නැතිවන බවත් යොදාගනු ඇත.

පාවුල්ට උච්චනාවූයේද, මෙයම බැව් කිසිවෙකු සැක කරන්නට හැකි අතර එවන් ඉවසීමේ විලාසිතාවකින් ඔහු ලියුයේ ඇයිද යන්නත් පැහැදිලි කෙරේ.

කණගාටුවට, පාවුල්ගේ වචන නොසලකා “අත්‍යතා” කෙරෙහි කැපවූ අය නොනවත්වා කරගෙන යන්නේ, ඔවුන්ට “ආත්මය සතු” බැවිනි. අනුමාන කරන පරිදි මෙය තහවුන්වන පාවුල්ට වැඩියෙන් ඔවුන්ට ආත්මය ඇති බැව් ඔවුන් සිතීමයි.

ප්‍රත්‍යක්ෂයට, බයිබලය වගකීමෙන් පිළිගන්නා අය සඳහා මෙය කලකිරීමකි. නමුත් පාවුල් ඉහත සඳහන් ව්‍යවස්ථා ලියූ විට පවා (1 කොරින්ති 14:27-35) ඒවාට සියල්ලන් සවන් නොදෙනු ඇතැයි යන බලාපොරොත්තුව ඔහුට තිබූ බැව් සිත්ති තබා ගැනීම වටී. ඔවුන් එදා පාවුල්ට සවන් නොදන්නා නම්, අද සවන් දිය යුත්තේ ඇයි? තම ව්‍යවස්ථා පහ පාවුල් අවසාන කරන අන්දම බලන්න.

“යමෙක් තමාම බර්මාවාක්‍ය පවසන්නෙක්ය කියා නොහොත් ආත්මික කෙනෙක්ය කියා සිතනවා නම්, මා විසින් නුඹලාට ලියන කාරණා ස්වාමීන් වහන්සේගේ ආශ්වාද බව ඔහු ඒත්තු ගනිවා. යමෙක් එය නොදන්නවා නම්, ඔහු නොදැන සිටිවා.” (1 කොරින්ති 14:37-38)

- ස්ථිවන් කොක්ස් -

ප්‍රශ්න

1. පෙත්තකෝස්ත දිනයේදී අත්‍යභාෂා කුමක්විද ?
2. කොරිනේලියස් කථාකල අත්‍යභාෂා කුමක්විද ?
3. ආරැඨයෙන් කථාකිරීම කුමක්විද ?
4. ඇලෙක්සැඩ්‍රියාවේ "දේවදූතයන්ගේ භාෂා" වෙනවා විද ?
5. කොරින්තියේ අත්‍යභාෂා මොනවා විද ?
6. අපොස්තුලුවරැන්ගේ මරණීන් පසු ආත්මික දීමනා වලට කුමක්විද ?
7. වර්තමාන අත්‍යභාෂා ගැන ඔබ කුමක් සිතන්නේවිද ?
8. යොහන් 20:22 හි "ආත්මය" විස්තර කරන්න.
9. අත්‍යභාෂා ගැන පාවුල් දෙන පරිකෂණ පහ දක්වන්න.
10. පරිකෂණය නොසලකන අය ගැන පාවුල් පවසන්නේ කුමක්විද ?